

ПРОБЛЕМАТИКА КОНТРОЛЮ РЕЛОАДІНГУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Костянтин Юрійович АНДРОНОВ,

*старший судовий експерт сектору досліджень
зброї відділу криміналістичних видів досліджень
Харківського науково-дослідного
експертно-криміналістичного центру
Міністерства внутрішніх справ України*

Євген Віталійович ГУРЕНКО,

*судовий експерт сектору досліджень зброї відділу
криміналістичних видів досліджень Харківського
науково-дослідного експертно-криміналістичного
центру Міністерства внутрішніх справ України*

На сучасному етапі розвитку зброярної справи в нашій державі, а саме, при збільшенні обсягу зброї іноземного походження та великій вартості патронів до неї, у власників зброї виникає необхідність до самостійного спорядження патронів. Так при самостійному спорядженні патронів існує декілька проблем, такі, наприклад, як неякісне виготовлення із недотриманням норм виробництва, що може призводити до травмування стрільця, а також випуск переспоряджених патронів у незаконний обіг, для подальшого використання у злочинній діяльності.

Релоадінг (англ. – “переспорядження”) – процес самостійного спорядження патронів з використанням частин патронів, що вже були у використанні, нових або навіть саморобного виготовлення. На теперішній час, в Україні, мисливцями та власниками зброї широко використовувався релоадінг патронів до гладкоствольної зброї. Що обумовлено рядом причин, в тому числі обмеженнями на законодавчому рівні. Але зважаючи на великі темпи розвитку та розширення ринку нарізної вогнепальної зброї, а також дефіцитом та великою вартістю патронів до такої зброї у населення виникла необхідність у самостійному спорядженні патронів.

Треба зауважити, що у країнах ЄС та США процес самостійного спорядження патронів носить не лише матеріальну вигоду, але і має великий внутрішній сенс – стрілець - зброя – патрон [1].

За кордоном релоадінг застосовується для спорядження патронів як до гладкоствольної зброї, так і до дозволеної к обігу нарізної зброї.

Отже розглянемо деякі моделі пристроїв для самостійного спорядження патронів. На сучасному етапі виділяють наступні типи пристроїв: молоткові; важільні; автоматизовані.

Треба зауважити, що спорядження патронів здійснюється не у заводських умовах, але для релоадінгу використовується спеціально виготовлене на спеціалізованих підприємствах устаткування.

Молоткові набори. Класичний набір в комплектацію якого входять усі елементи (крім молотка) для релоадінга патронів. За допомогою даного набору можна виконати наступні операції: вирівнювання та калібрування дульця гільзи, капсульювання і декапсульювання, регульована посадка кулі на потрібну глибину, операцію обжиму. Головною перевагою даного набору перед стаціонарними верстатами є його мобільність. Показовим також є той факт, що молотковий набір має свій рекорд в книзі Гіннеса за "кількість споряджених патронів за сім років використання".

Важільні пристрої. Пристрої застосовуються для спорядження мисливських патронів для гладкоствольних рушниць. Прилад підходить як під стандартну гільзу, так і під високу гільзу. Прилад виконує 7 операцій.

Завальцювання дульця гільзи на приладі може виконуватися двома способами: "зірочкою" чи закруткою.

Зразки пристроїв для декапсуляції, зняття капсульного крімпа, сайзінга литих куль, а також спорядження патронів для нарізної вогнепальної зброї різних калібрів, що регулюється застосуванням матриць різних типів.

Основою всіх наборів для перезарядки патронів служить невеликий вертикальний важільний прес. На рухомому повзунові або плунжері закріплюється особлива матриця для утримання гільзи. Верхня частина преса дозволяє закріплювати різні насадки і пристосування, починаючи від штока з голкою для вибивання капсулів, капсюлятора для запресовування нових капсулів, дозатора для пороху і матриці-штампа для обтискача кулі.

Розібравши наявні комплекси для саморобного спорядження патронів до гладкоствольної та нарізної зброї хотілося б зауважити на наявності так званих пристроїв контролю навіски пороху (ПКН) для патронів несмертельної дії.

ПКН. Відсутність серйозної конкуренції між вітчизняними виробниками травматичних патронів, заборона на імпорт аналогічної продукції з-за кордону приводять до того, що якість патронів на вітчизняному ринку досить нестабільна. Найчастіший брак, це істотні відхилення в навісці пороху, навіть в одній партії патронів одного виробника. Такий стан справ призвів до того, що силою ентузіастів і професійних стрільців було запропоновано спеціальне пристосування для контролю якості патронів під назвою ПКН (пристрій контролю навіски). ПКН дозволяє розвальцювати гільзу, висипати порох і зважити його на спеціальних вагах, повернути пороховий заряд і гумову кульку на місце й завальцювати гільзу, привівши патрон у вихідний стан [2, с. 322].

Однак, треба зауважити, що пристрої даного типу можуть бути залучені і для використання у злочинних цілях. А саме: переспорядження холостих (шумових патронів) у патрони травматичної дії, але з порушенням технічних норм; заміна еластичної гумової кулі на кулі із додаванням металевої стружки для збільшення уражаючої здатності; збільшення навіски пороху до максимальної межі.

Отже, хоча патрони виготовлені шляхом релоадінгу і виготовляються на обладнанні промислового (кустарного) виготовлення, але все ж таки

вони виготовляються у домашніх умовах. Що в подальшому, вірогідно, може призвести до негативних наслідків у вигляді пошкодження зброї з-за використання неякісних патронів і, можливо, травматизму особи, яка буде використовувати такі патрони, не слід також забувати про можливість їх незаконного обігу. Низька кваліфікація особи, відсутність культури релоадінгу патронів та постановка їх виготовлення на потік у домашніх майстернях, може спричинити непередбачувані наслідки, які полягають у травматизмі стрільця або у можливості подальшого використання їх в злочинних намірах.

Однак, слід зазначити, що релоадінг патронів у спеціально обладнаних майстернях, для потреб внутрішнього використання, наприклад виготовлення патронів в майстерні при стрілецькому клубі в цілому не буде мати негативних наслідків, оскільки таке товариство при переспорядженні патронів буде притримуватись всіх стандартів якості, котрі діють на теперішній час в Україні, а також відображати рух своїх виробів, тобто реалізацію патронів продавець–покупець.

Виходячи із змісту вищевикладеного, вбачається проблематика пов'язана із контролем обігу переспоряджених патронів, яка полягає у нелегальному продажі таких патронів і, відповідно, неможливістю контролю їх обороту уповноваженими державними органами, при умові їх виготовлення в домашніх умовах. В подальшому такі патрони можуть бути використані у зброї для вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів. Як ми вважаємо, для уникнення таких негативних наслідків, продаж обладнання для переспорядження патронів, має суворо контролюватись державою та відбуватись на підставі дозволів, які будуть видаватись, наприклад дозвільною системою Національної поліції. Сертифікація патронів виконана на такому обладнанні має відбуватись за діючим інструкціями та наказами - підрозділами сертифікації МВС України. Разом з цим, для посилення контролю за оборотом переспоряджених патронів має сенс їх маркування фірмами та майстернями своїми клеймами, що зможе допомогти встановити особу, яка, наприклад, придбала та використала ці патрони для незаконних цілей. Перевірку власників такого обладнання слід покласти на відповідні підрозділи Національної поліції України.

Список використаних джерел:

1. Андронов К.Ю., Гуренко Є.В. Релоадінг – поняття, обладнання, проблематика контролю та шляхи їх вирішення // Молодий вчений, № 10 (98), жовтень, 2021, с. 197-200
pfile:///C:/Users/Admin/Downloads/2403-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-2379-1-10-20220116.pdf
2. Крикуненко О.Ю., Согор Т. Є. Пропозиції щодо внесення змін до Методики встановлення належності об'єкта до бойових припасів вогнепальної стрілецької зброї та його придатності до стрільби/Теорія та практика судової експертизи і криміналістики:зб.наук.пр.редкол.:О.М.Клюєв, В.Ю.Шепітько та ін. Харків: Право,2020. Вип. 22, с.317-326.